

Zalecenia KSWSiW PZA w zakresie wiązania się do uprzęży za pośrednictwem liny.

Wymagania ogólne:

1. Należy prawidłowo założyć, zapiąć i dopasować uprzęż do ciała wspinającego (zgodnie z instrukcją obsługi producenta).
2. Wiązanie się liną musi być wykonywane uważnie i starannie, „w jednym podejściu” bez przerywania tej czynności!
3. Wymagana jest stała wzajemna kontrola partnerska w zakresie poprawności założenia, zapięcia i dopasowania uprzęży oraz związania się liną.
4. Wszelkie dostrzeżone uchybienia, zwłaszcza w zakresie poprawności założenia, zapięcia i dopasowania uprzęży oraz związania się liną muszą być bezzwłocznie skorygowane.

Wymagania szczegółowe:

1. Podstawowym i zalecanym węzłem umożliwiającym połączenie liny z uprzężą jest podwójna ósemka (fot. 1) zwana dalej potocznie węzłem ósemkowym.
2. Zaleca się, aby wiązanie rozpoczynać wprowadzeniem liny „od góry”, do oczka w pasie biodrowym, a następnie przez oczko w łączniku nogawek (fot. 2 i 3). Pętla z liny powinna mieć przebieg równoległy do łącznika uprzęży (fot. 1).
3. Przebieg lin w węźle ósemkowym powinien być klarowny tak, aby umożliwić łatwą ocenę poprawności jego zawiązania. Lina wplataną do węzła powinna mieć przebieg równoległy do liny tworzącej ósemkę (fot. 1).
4. Zawiązany węzeł powinien być wstępnie zaciągnięty poprzez silne, kilkukrotne, naprzemienne pociągnięcie każdego odcinka liny wychodzącego z węzła (fot. 4 i 5).
5. Średnica pętli utworzonej z liny po zaciągnięciu węzła powinna być porównywalna do średnicy łącznika uprzęży (fot. 1).
6. Końcówka liny wystająca z zaciągniętego węzła ósemkowego powinna mieć taką długość, aby po jej uchwyceniu dłonią tuż przy węźle wystawała z niej na ok. 4 – 8 cm (fot. 6). W przypadku chwycenia liny obiema dłońmi końcówka nie powinna być widoczna (fot. 7).
7. Dodatkowe zabezpieczenie poprawnie zawiazanego i zaciągniętego węzła ósemkowego w większości sytuacji nie jest wymagane. Jednakże w przypadku użycia lin charakteryzujących się nadmierną śliskością lub sztywnością wskazane jest zawiązanie „bezpiecznika” składającego się z połówki węzła podwójnego zderzakowego, przylegającego bezpośrednio do węzła ósemkowego (fot. 8).
8. W przypadku użycia lin połówkowych lub bliźniaczych zaleca się zawiązanie węzła ósemkowego na każdym końcu żyły. Jeśli występuje konieczność związania się liną „w środku” należy wykonać ósemkę na linie złożonej „na pół”. Usytuowanie pętli z lin względem łącznika nie jest istotne.

9. Inne węzły umożliwiające związanie się liną do upręży ze względu na swoje ograniczenia lub komplikacje (m.in. na etapie kontroli) nie są zalecane.

Fot. 1

Fot. 2

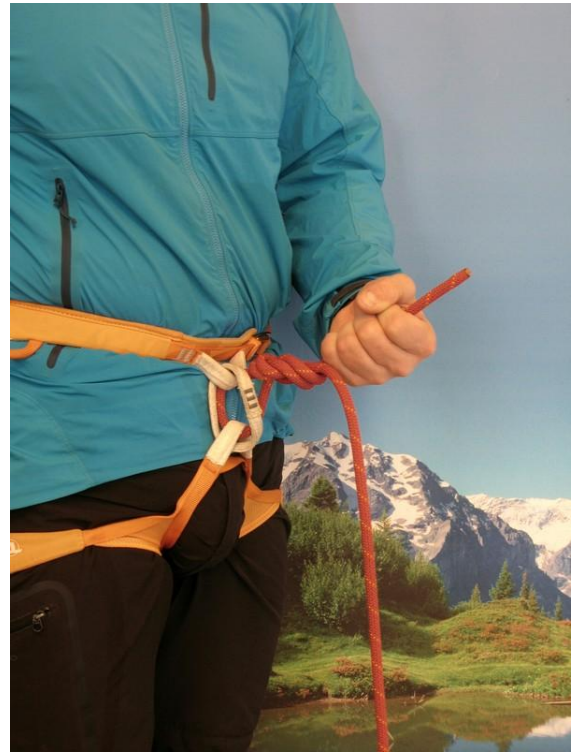
Fot. 3

Fot. 4

Fot. 5

Fot. 6

Fot. 7

Fot. 8